

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 13 червня 2024 р. № 684

ПОРЯДОК
функціонування державної системи моніторингу
довкілля та її підсистем

1. Цей Порядок визначає механізм організації та функціонування державної системи моніторингу довкілля та її підсистем.

2. Державна система моніторингу довкілля (далі — система моніторингу) — система спостережень, збирання, оброблення, аналізу, зберігання інформації та обміну інформацією про стан довкілля, вплив на нього, прогнозування його змін та розроблення науково обґрунтованих рекомендацій для прийняття ефективних управлінських рішень в Україні з метою забезпечення досягнення Цілей сталого розвитку.

Інші терміни в цьому Порядку вживаються у значенні, наведеному в Кодексі цивільного захисту України, Законах України “Про охорону навколишнього природного середовища”, “Про об’єкти підвищеної небезпеки”, “Про інформацію”, “Про державну систему біобезпеки при створенні, випробуванні, транспортуванні та використанні генетично модифікованих організмів”, “Про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах”, інших нормативно-правових актах.

3. Система моніторингу включає такі підсистеми:

моніторинг атмосферного повітря;

моніторинг вод;

моніторинг земель і ґрунтів;

моніторинг лісів;

моніторинг біологічного та ландшафтного різноманіття;

моніторинг у сфері управління відходами;

моніторинг геологічного середовища;

моніторинг впливу фізичних факторів (температура, шум, вібрація, іонізуюче та неіонізуюче випромінювання).

Моніторинг за підсистемами проводиться згідно з відповідними порядками, затвердженими Кабінетом Міністрів України.

4. Система моніторингу є інструментом державного управління в галузі охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання природних ресурсів та екологічної безпеки. Інформаційні потреби управління в галузі охорони навколишнього природного

середовища є основою для формування та функціонування системи моніторингу та її підсистем, а також провадження державної статистичної діяльності.

Перелік інформаційних потреб управління в галузі охорони навколишнього природного середовища затверджується Кабінетом Міністрів України.

5. Дані та інформація, одержані в рамках функціонування системи моніторингу та її підсистем, є складовими частинами автоматизованих інформаційних систем, що створені для забезпечення функціонування підсистем системи моніторингу та відображаються на Єдиній екологічній платформі “ЕкоСистема”. “ЕкоСистема” — загальнодержавна екологічна автоматизована інформаційно-аналітична система забезпечення прийняття управлінських рішень та доступу до екологічної інформації та її мережа, що передбачає створення, збирання, одержання, зберігання, використання, поширення, охорону, захист інформації, а також електронну взаємодію між фізичними та юридичними особами, фізичними особами — підприємцями, органами державної влади, органами місцевого самоврядування та їх посадовими особами з метою надання адміністративних та інших публічних (електронних публічних) послуг у галузі охорони навколишнього природного середовища (далі — ЕкоСистема).

ЕкоСистема разом із автоматизованими інформаційними системами підсистем системи моніторингу є складовою частиною національної інформаційної інфраструктури, сумісної з аналогічними системами інших країн.

6. Створення і функціонування системи моніторингу та її підсистем, а також інтеграція моніторингових даних та інформації в рамках автоматизованих інформаційних систем ґрунтуються на засадах:

єдності підходів до формування нормативно-правового та організаційно-методичного забезпечення;

безперервності, довгостроковості, систематичності спостережень за станом довкілля, кількістю та якістю природних ресурсів, а також техногенними об’єктами, що впливають на них;

достовірності та об’єктивності екологічної інформації та оперативності доведення її до відома органів державної влади, органів місцевого самоврядування, а також оприлюднення з метою інформування громадськості;

сумісності технічного, інформаційного та програмного забезпечення складових частини ЕкоСистеми, а також забезпечення їх інформаційної взаємодії;

належного забезпечення єдності вимірювань у складових частинах і компонентах системи моніторингу;

комплексності і належного рівня оброблення, представлення та використання екологічної інформації в процесі прийняття управлінських рішень.

7. Суб'єктами системи моніторингу є центральні органи виконавчої влади, їх територіальні органи, орган виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань охорони навколишнього природного середовища, обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи та організації, на яких покладено повноваження із проведення моніторингу підсистем системи моніторингу.

8. Фінансування робіт із створення і функціонування системи моніторингу та її підсистем здійснюється за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів, а також інших джерел, не заборонених законодавством. Фінансування зазначених робіт за рахунок державного бюджету здійснюється в межах видатків, передбачених у законі про Державний бюджет України на відповідний рік. Покриття частини витрат на створення і функціонування підсистем системи моніторингу, їх складових частин і компонентів може здійснюватися за рахунок коштів, передбачених державним та місцевими бюджетами, коштів міжнародної технічної допомоги і грантів.

Фінансування робіт із створення і функціонування системи моніторингу за рахунок коштів державного бюджету здійснюється в разі їх передбачення в державному бюджеті з урахуванням особливостей бюджетного планування та фінансування в повоєнний період.

9. Цілями системи моніторингу є:

інформування населення про стан довкілля;

забезпечення органів державної влади, органів місцевого самоврядування даними та інформацією, одержаними в результаті проведення моніторингу довкілля, що необхідні для прийняття ними управлінських рішень в галузі охорони навколишнього природного середовища;

оперативне та безперервне інформування органів державної влади, органів місцевого самоврядування і населення про стан довкілля в разі загрози виникнення або виникнення надзвичайної екологічної ситуації;

збирання інформації про кількісні та якісні характеристики стану довкілля та природних ресурсів, відстежування та прогнозування тенденцій щодо їх змін;

підвищення рівня оперативності, достовірності, об'єктивності та якості інформаційного обслуговування користувачів на всіх рівнях;

обґрунтування здійснення природоохоронних заходів та відстеження ефективності їх здійснення;

сприяння розвитку міжнародного співробітництва в галузі охорони навколишнього природного середовища;

захист екологічних інтересів людини і суспільства, збереження і відтворення природних екосистем, ощадливе використання природних ресурсів, запобігання надзвичайним екологічним ситуаціям.

10. До основних завдань суб'єктів системи моніторингу належить:

забезпечення проведення безперервних, довгострокових, систематичних спостережень за станом довкілля відповідно до програм моніторингу підсистем системи моніторингу;

забезпечення єдності вимірювань у підсистемах системи моніторингу;

збирання, зберігання та оброблення даних спостережень, забезпечення їх достовірності та об'єктивності;

збирання, оброблення, проведення аналізу, зберігання інформації та обмін екологічною інформацією, одержаною в результаті проведення моніторингу довкілля, вплив на стан довкілля та прогнозування його змін;

оприлюднення екологічної інформації, одержаної в результаті проведення моніторингу довкілля та його складових, забезпечення доступу до неї;

розроблення науково обґрунтованих рекомендацій в галузі охорони навколишнього природного середовища;

інформаційне обслуговування органів державної влади, зокрема забезпечення здійснення звітності за міжнародними договорами України в галузі охорони навколишнього природного середовища, органів місцевого самоврядування, а також забезпечення населення інформацією про стан довкілля;

періодичне визначення та подання пропозицій щодо внесення змін до переліку інформаційних потреб управління в галузі охорони навколишнього природного середовища.

11. Суб'єкти системи моніторингу забезпечують:

формування, вдосконалення, кадрове та фінансове забезпечення функціонування підпорядкованих їм мереж спостережень за станом довкілля, а також відповідних засобів вимірювальної техніки і пробовідбірного обладнання;

захист інфраструктури системи моніторингу від пошкодження та несанкціонованого переміщення або втручання;

єдність вимірювань, уніфікацію методик спостережень і вимірювань, засобів вимірювальної техніки, розвиток і вдосконалення методів збирання та оброблення даних, зокрема прогнозування;

дотримання вимог єдиної нормативно-методичної бази та законодавства про метрологію та метрологічну діяльність;

впровадження систем забезпечення якості даних підсистем системи моніторингу;

створення баз даних та їх інтеграцію до автоматизованих інформаційних систем підсистем системи моніторингу для багатоцільового загального використання даних та інформації;

технологічну сумісність та інформаційну взаємодію автоматизованих інформаційних систем підсистем системи моніторингу, що забезпечують автономне та/або спільне функціонування складових частин ЕкоСистеми;

удосконалення і цифровізацію процесу збереження даних моніторингу довкілля та надання таких даних та екологічну інформацію.

12. Організація системи моніторингу та її підсистем ґрунтується на використанні наявних організаційних структур суб'єктів системи моніторингу, підприємств, установ та організацій, що належать до сфери управління таких суб'єктів, а також тих, що утворюються.

З метою виконання окремих функцій органи державної влади та органи місцевого самоврядування, що є суб'єктами системи моніторингу, можуть делегувати підприємствам, установам та організаціям, що належать до сфери їх управління, свої завдання в рамках системи моніторингу та її підсистем.

13. Організація системи моніторингу та її підсистем, а також розгляд, затвердження та погодження програм моніторингу підсистем системи моніторингу здійснюються згідно з відповідними порядками, що затверджуються Кабінетом Міністрів України.

14. Суб'єкти системи моніторингу забезпечують виконання програм моніторингу підсистем системи моніторингу за показниками та з періодичністю, визначеними такими програмами для кожної підсистем системи моніторингу. Суб'єкти системи моніторингу можуть залучати регіональні центри моніторингу довкілля, наукові установи до виконання програм моніторингу підсистем системи моніторингу.

15. Функціонування системи моніторингу та її підсистем здійснюється на національному (державному), регіональному, локальному (місцевому) та об'єктовому рівні.

16. На національному (державному) рівні координацію функціонування системи моніторингу забезпечує Міндовкілля шляхом:

забезпечення збирання, зберігання та оприлюднення в ЕкоСистемі даних та інформації, одержаних у результаті проведення моніторингу за підсистемами системи моніторингу;

відстеження та проведення аналізу повноти і періодичності надходження інформації, її відповідності вимогам законодавства та затвердженим програмам моніторингу підсистем системи моніторингу;

проведення щороку оцінки ефективності системи моніторингу в розрізі її підсистем;

надання суб'єктам системи моніторингу рекомендацій щодо підготовки та виконання програм моніторингу підсистем системи моніторингу;

затвердження регламентів обміну даними та інформацією між автоматизованими інформаційними системами підсистем системи моніторингу та ЕкоСистемою.

17. На регіональному рівні координацію функціонування системи моніторингу забезпечують орган виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань охорони навколишнього природного середовища, обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації шляхом:

збирання, зберігання та оприлюднення даних та інформації, одержаних у результаті проведення моніторингу довкілля в межах відповідної території;

підготовки щороку доповідей про стан довкілля;

забезпечення інтеграції та взаємодії автоматизованих інформаційних систем підсистем системи моніторингу та автоматизованих інформаційних систем органу виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань охорони навколишнього природного середовища, обласних, Київської та Севастопольської міських держадміністрацій.

Для забезпечення координації функціонування системи моніторингу орган виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань охорони навколишнього природного середовища, обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації можуть залучати регіональні центри моніторингу довкілля.

18. На локальному (місцевому) рівні суб'єкти системи моніторингу забезпечують електронну інформаційну взаємодію в рамках підсистем системи моніторингу з відповідними виконавчими органами міських, селищних, сільських рад з метою інформування населення про стан довкілля.

19. На об'єктовому рівні суб'єкти системи моніторингу забезпечують інформаційну взаємодію із підприємствами, установами та організаціями, діяльність яких призводить або може призвести до погіршення стану довкілля. Такі підприємства, установи та організації проводять спостереження за станом довкілля або його складовими на території, на якій вони розташовані або якою користуються, відповідно до законодавства.

20. Єдність вимірювань у складових частинах і компонентах системи моніторингу забезпечується шляхом:

реалізації єдиної технічної політики у сфері метрології та метрологічної діяльності;

дотримання вимог єдиної нормативно-методичної бази, що забезпечує єдність вимірювання, включаючи достовірність результатів вимірювань і оброблення екологічної інформації в усіх складових частинах системи моніторингу;

відповідності законодавству ЄС у сфері екологічного моніторингу.

21. Засоби вимірювальної техніки, які застосовують суб'єкти системи моніторингу для проведення моніторингу довкілля, мають відповідати вимогам законодавства про метрологію та метрологічну діяльність.

22. Суб'єкти системи моніторингу забезпечують впровадження та дотримання вимог єдиної нормативно-методичної бази у сфері державного моніторингу довкілля, а також вимог законодавства про метрологію та метрологічну діяльність.

23. Методологічна єдність складових частин системи моніторингу забезпечується шляхом:

формування Міндовкіллям єдиної нормативно-методичної бази з питань вимірювання та проведення оцінки показників щодо стану довкілля, а також впливу господарської та іншої діяльності на навколишнє природне середовище;

впровадження уніфікованих методів аналізу та прогнозування властивостей і стану довкілля, цифровізації діяльності та інформаційної комунікації системи моніторингу;

забезпечення функціонування об'єднаних в єдину мережу автоматизованих інформаційних систем підсистем системи моніторингу, а також використання географічних інформаційних систем для забезпечення функціонування та розвитку системи моніторингу;

урахування вимог законодавства ЄС щодо методологічних, інформаційних та інших аспектів проведення екологічного моніторингу та забезпечення інформаційної взаємодії.

24. Будівлі та споруди разом із земельними ділянками, на яких вони розміщені, інженерні мережі, а також технологічно обумовлені комунікації та підключення, стаціонарне та переносне пробовідбірне, реєстраційне та вимірювальне обладнання, системи охорони тощо, необхідні для виконання основних функцій системи моніторингу та її підсистем, становлять інфраструктуру системи моніторингу.

Створення будівель та споруд здійснюється із дотриманням вимог Закону України "Про регулювання містобудівної діяльності".

25. Система моніторингу та її підсистеми функціонують в таких режимах:

повсякденного функціонування;

підвищеної готовності;

реагування на надзвичайні екологічні ситуації;

відстеження у відновлювальний (реабілітаційний) період.

26. В умовах нормальної виробничої, радіаційної, хімічної, сейсмічної, гідрогеологічної, гідрометеорологічної, техногенної та пожежної обстановки та за відсутності небезпечних подій система моніторингу та її підсистеми функціонують в режимі повсякденного функціонування, що передбачає проведення процедур моніторингу довілля з періодичністю, визначеною в програмах моніторингу підсистем системи моніторингу.

27. Режим підвищеної готовності використовується для запобігання виникненню надзвичайних екологічних ситуацій та завчасного реагування на загрозу виникнення надзвичайної екологічної ситуації.

Після прийняття Кабінетом Міністрів України, Радою міністрів Автономної Республіки Крим, центральними органами виконавчої влади відповідно до компетенції, місцевими держадміністраціями рішення про введення режиму підвищеної готовності Міндовкілля приймає рішення про необхідність переходу системи моніторингу та/або її окремих підсистем до режиму підвищеної готовності на національному (державному), регіональному чи локальному (місцевому) рівні, про що інформує заінтересованих суб'єктів системи моніторингу.

У режимі підвищеної готовності виконуються дії, які передбачені для режиму повсякденного функціонування. У разі наявності технічної можливості та на підставі рішення Міндовкілля про необхідність переходу системи моніторингу та/або її окремих підсистем до режиму підвищеної готовності на території, де існує загроза виникнення надзвичайної екологічної ситуації, відповідні суб'єкти системи моніторингу проводять спостереження з меншою періодичністю, а також додаткові спостереження на ділянках, що відповідають вимогам розміщення пунктів спостережень або відбору проб за підсистемами системи моніторингу.

Центральні та місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, суб'єкти господарювання інформують Міндовкілля та суб'єктів системи моніторингу, що проводять спостереження на території, де є загроза виникнення надзвичайної екологічної ситуації, про можливу потребу у збільшенні частоти проведення спостережень, проведення додаткових спостережень на ділянках, що відповідають вимогам розміщення пунктів спостережень або відбору проб за підсистемами

системи моніторингу на території, де є загроза виникнення надзвичайної екологічної ситуації.

У разі коли після вжиття заходів до запобігання виникненню надзвичайної екологічної ситуації знижено ризики її виникнення до прийняттого рівня, Міндовкілля приймає рішення про перехід (повернення) системи моніторингу та її підсистем до режиму повсякденного функціонування.

28. У разі оголошення окремої місцевості зоною надзвичайної екологічної ситуації в порядку, встановленому Законом України “Про зону надзвичайної екологічної ситуації”, Міндовкілля приймає рішення про необхідність переходу системи моніторингу та її підсистем до режиму реагування на надзвичайні екологічні ситуації на місцевості, що оголошена зоною надзвичайної екологічної ситуації, та негайно інформує про це заінтересованих суб’єктів системи моніторингу.

Режим реагування на надзвичайні екологічні ситуації використовується для ліквідації наслідків надзвичайних екологічних ситуацій та запобігання їх подальшому поширенню і передбачає проведення безперервного моніторингу для відстеження впливу наслідків надзвичайної екологічної ситуації на стан довкілля, а також інформування органів державної влади, органів місцевого самоврядування на відповідній території та населення про розвиток надзвичайної екологічної ситуації.

Центральні та місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування на відповідній території інформують Міндовкілля та заінтересованих суб’єктів системи моніторингу про потребу у зміні частоти відбору та проведення аналізу проб і щільності мережі пунктів спостережень навколо місця виникнення надзвичайної екологічної ситуації. Міндовкілля та суб’єкти системи моніторингу вживають заходів до забезпечення проведення безперервного моніторингу в тих місцях, що є безпечними для життя і здоров’я персоналу. Держекоінспекція в режимі реагування на надзвичайні екологічні ситуації додатково проводить спостереження за станом довкілля або його складових і забезпечує оперативне інформування населення про стан довкілля.

У разі зміни або дострокового припинення дії правового режиму зони надзвичайної екологічної ситуації Міндовкілля приймає рішення про перехід системи моніторингу та її підсистем до режиму відстеження у відновлювальний (реабілітаційний) період, що передбачає провадження діяльності та здійснення заходів, що визначені для режиму підвищеної готовності в пункті 27 цього Порядку.

29. Міндовкілля затверджує перелік та критерії вжиття заходів суб’єктами системи моніторингу в режимах підвищеної готовності, реагування на надзвичайні екологічні ситуації та відстеження у відновлювальний (реабілітаційний) період.

Центральні та місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, що проводять спостереження за станом довкілля, підприємства, установи та організації, а також фізичні особи, громадські об'єднання, що володіють інформацією про вплив наслідків надзвичайних екологічних ситуацій на стан довкілля, інформують Міндовкілля, обласні, Київську та Севастопольську міські держадміністрації, орган виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань охорони навколишнього природного середовища про такий вплив на відповідній території.

30. Попередження про небезпечні та стихійні гідрометеорологічні явища здійснюється ДСНС.

Функції з інформування про виникнення небезпечних екзогенних геологічних процесів та явищ, їх можливу активізацію (видові і просторові характеристики, активність прояву) покладаються на Держгеонадра.

Функції з інформування про загрозу виникнення небезпечних ендегенних геологічних процесів та явищ, оцінювання їх розвитку покладаються на Національну академію наук.

31. Відносини між суб'єктами системи моніторингу ґрунтуються на засадах:

цифрового розвитку, цифрової трансформації і цифровізації у галузі охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання природних ресурсів та екологічної безпеки;

інформаційного та аналітичного забезпечення діяльності;

забезпечення єдиного формату внесення і зберігання даних та інформації в рамках підсистем системи моніторингу, технологічної сумісності та інформаційної взаємодії автоматизованих інформаційних систем підсистем системи моніторингу з ЕкоСистемою;

координації дій під час планування, організації та здійснення спільних заходів із проведення моніторингу довкілля, а також встановлення режимів підвищеної готовності, реагування на надзвичайні екологічні ситуації та відстеження у відновлювальний (реабілітаційний) період;

ефективного використання наявних організаційних структур, засобів спостережень за складовими довкілля;

сприяння найбільш ефективному виконанню спільних завдань щодо проведення моніторингу довкілля та забезпечення екологічної безпеки;

забезпечення повноти, своєчасності і достовірності інформації, одержаної за результатами проведення моніторингу довкілля;

систематичного та вільного забезпечення доступу населення до екологічної інформації;

забезпечення безоплатного інформаційного обміну між суб'єктами системи моніторингу, зокрема щодо доступу до даних та інформації, що одержані за результатами проведення моніторингу довкілля.

32. Інформаційна взаємодія між суб'єктами системи моніторингу, а також із суб'єктами, що здійснюють епідеміологічний нагляд, державний моніторинг у сфері питної води та питного водопостачання, державний нагляд (контроль) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів, за дотриманням вимог санітарного законодавства, державний контроль за провадженням рибогосподарської діяльності та дотриманням вимог законодавства в галузі охорони, використання та відтворення водних біоресурсів, а також із підприємствами, установами та організаціями, діяльність яких призводить або може призвести до погіршення стану довкілля, що проводять спостереження за станом довкілля або його складових, забезпечується шляхом:

використання автоматизованих інформаційних систем підсистем системи моніторингу або інших систем державного моніторингу, зокрема інформаційних систем, що створюються регіональними центрами моніторингу довкілля;

забезпечення доступу до даних та інформації, що одержані за результатами проведення моніторингу довкілля;

електронного документообігу між центральними органами виконавчої влади;

використання засобів оперативного зв'язку в режимах підвищеної готовності та реагування на надзвичайні екологічні ситуації.

Інформаційна взаємодія системи моніторингу із національним геопорталом здійснюється за принципом інтеперабельності і сумісності наборів геопросторових даних.

33. МОЗ та установи, що належать до сфери його управління, надають всім заінтересованим суб'єктам системи моніторингу результати проведення оцінки впливу забруднення навколишнього природного середовища на стан здоров'я населення в рамках здійснення епідеміологічного нагляду.

34. Держрибагентство надає всім заінтересованим суб'єктам системи моніторингу інформацію про державний моніторинг водних біоресурсів у рибогосподарських водних об'єктах (їх частинах).

35. ДКА надає всім заінтересованим суб'єктам системи моніторингу архівну та поточну інформацію, отриману із використанням засобів дистанційного зондування Землі, а також методичну і технічну допомогу користувачам щодо інтерпретації та використання даних дистанційного зондування Землі.

36. Держводагентство надає всім заінтересованим суб'єктам системи моніторингу інформацію про державний облік водокористування і скидання стічних вод водокористувачами.

37. ДСНС надає всім заінтересованим суб'єктам системи моніторингу інформацію загального користування про фактичні та очікувані зміни гідрометеорологічних умов.

38. Держстат надає всім заінтересованим суб'єктам системи моніторингу статистичну інформацію, одержану за результатами спостережень за екологічною ситуацією в Україні та її регіонах.

39. Мінагрополітики надає всім заінтересованим суб'єктам системи моніторингу інформацію про стан ґрунтів на землях сільськогосподарського призначення.

40. Держгеокадастр надає всім заінтересованим суб'єктам системи моніторингу інформацію про кількість та якість земель, зокрема стан берегових ліній річок, морів, озер, заток, водосховищ, лиманів, гідротехнічних споруд, про заходи щодо охорони земель і ґрунтів, геодезичні, топографічні і картографічні дані та матеріали в порядку, визначеному законодавством.

41. Орган виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань охорони навколишнього природного середовища надає заінтересованим суб'єктам системи моніторингу екологічну інформацію на території Автономної Республіки Крим.

42. Інформація, що зберігається в ЕкоСистемі та автоматизованих інформаційних системах підсистем системи моніторингу, використовується для прийняття рішень у галузі охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання природних ресурсів та екологічної безпеки органами державної влади та органами місцевого самоврядування і надається їм безоплатно в порядку електронної інформаційної взаємодії.

43. Міндовкілля разом із суб'єктами системи моніторингу здійснює керування інформацією, одержаною на всіх рівнях функціонування системи моніторингу.

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 13 червня 2024 р. № 684

ПЕРЕЛІК
постанов Кабінету Міністрів України,
що втратили чинність

1. Постанова Кабінету Міністрів України від 30 березня 1998 р. № 391 “Про затвердження Положення про державну систему моніторингу довкілля” (Офіційний вісник України, 1998 р., № 13, ст. 495).

2. Абзац чотирнадцятий пункту 1 постанови Кабінету Міністрів України від 24 вересня 1999 р. № 1763 “Про внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України” (Офіційний вісник України, 1999 р., № 39, ст. 1943).

3. Постанова Кабінету Міністрів України від 16 травня 2001 р. № 528 “Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 30 березня 1998 р. № 391” (Офіційний вісник України, 2001 р., № 21, ст. 933).

4. Пункт 6 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 15 травня 2003 р. № 717 (Офіційний вісник України, 2003 р., № 21, ст. 937).

5. Пункт 26 змін, що вносяться до актів Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 21 червня 2004 р. № 792 (Офіційний вісник України, 2004 р., № 25, ст. 1650).

6. Пункт 20 змін, що вносяться до актів Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 25 травня 2006 р. № 754 (Офіційний вісник України, 2006 р., № 22, ст. 1635).

7. Пункт 12 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України з питань геологічного вивчення та раціонального використання надр, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 31 серпня 2011 р. № 911 (Офіційний вісник України, 2011 р., № 67, ст. 2572).

8. Пункт 5 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 18 липня 2012 р. № 657 (Офіційний вісник України, 2012 р., № 55, ст. 2213).

9. Пункт 1 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 10 жовтня 2012 р. № 930 (Офіційний вісник України, 2012 р., № 77, ст. 3120).

10. Пункт 6 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 17 жовтня 2012 р. № 991 (Офіційний вісник України, 2012 р., № 81, ст. 3283).

11. Пункт 9 змін, що вносяться до актів Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 29 травня 2013 р. № 380 (Офіційний вісник України, 2013 р., № 41, ст. 1477).

12. Пункт 8 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 7 серпня 2013 р. № 748 (Офіційний вісник України, 2013 р., № 82, ст. 3041).

13. Пункт 2 змін, що вносяться до актів Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 27 травня 2015 р. № 379 (Офіційний вісник України, 2015 р., № 46, ст. 1472).

14. Пункт 1 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 18 жовтня 2017 р. № 797 (Офіційний вісник України, 2017 р., № 86, ст. 2620).

15. Пункт 1 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України від 30 березня 1998 р. № 391 і від 20 серпня 2014 р. № 393, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 19 вересня 2018 р. № 758 (Офіційний вісник України, 2018 р., № 76, ст. 2537).

16. Пункт 2 постанови Кабінету Міністрів України від 14 серпня 2019 р. № 827 “Деякі питання здійснення державного моніторингу в галузі охорони атмосферного повітря” (Офіційний вісник України, 2019 р., № 70, ст. 2451).

17. Пункт 18 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 6 листопада 2019 р. № 916 (Офіційний вісник України, 2019 р., № 90, ст. 3000).

18. Пункт 19 змін, що вносяться до актів Кабінету Міністрів України з питань діяльності Міністерства енергетики та захисту довкілля, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 4 грудня 2019 р. № 1065 (Офіційний вісник України, 2020 р., № 2, ст. 62).

19. Пункт 20 змін, що вносяться до актів Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 9 вересня 2020 р. № 826 (Офіційний вісник України, 2020 р., № 76, ст. 2432).

20. Пункт 4 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 19 травня 2021 р. № 489 (Офіційний вісник України, 2021 р., № 42, ст. 2542).

21. Пункт 1 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 1 вересня 2021 р. № 922 (Офіційний вісник України, 2021 р., № 72, ст. 4541).

22. Пункт 1 змін, що вносяться до положень, затверджених постановами Кабінету Міністрів України від 30 березня 1998 р. № 391 і від 19 квітня 2017 р. № 275, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 19 червня 2023 р. № 622 (Офіційний вісник України, 2023 р., № 61, ст. 3455).
